

PRESSEMEDDELELSE NR. 162/22

Luxembourg den 28. september 2022

Rettenns dom i sag T-174/21 | Agrofert mod Parlamentet

Parlamentets afgørelse om afslag på aktindsigt i to dokumenter vedrørende undersøgelsen af den tidligere tjekkiske premierminister, Andrej Babiš, for misbrug af europæiske midler og mulige interessekonflikter er gyldig

Retten fastslår for det første, at selskabet Agroferts søgsmålsinteresse for så vidt angår afgørelsen om at give selskabet afslag på aktindsigt i en rapport, som Kommissionen havde udarbejdet på området, er ophørt, og frifinder for det andet Parlamentet i det pågældende selskabs søgsmål til prøvelse af afgørelsen om afslag på aktindsigt i en skrivelse fra Kommissionen til den tjekkiske premierminister.

Sagsøgeren, Agrofert, a.s., er et tjekkisk holdingselskab, som kontrollerer mere end 230 selskaber, der er aktive i forskellige økonomiske sektorer, såsom landbrug, fødevarerproduktion, den kemiske industri og medierne. Selskabet blev oprindeligt stiftet af Andrej Babiš, som var Den Tjekkiske Republiks premierminister fra 2017 til 2021. I en beslutning fra Parlamentet ¹ om genåbning af undersøgelsen af Tjekiets premierminister for misbrug af EU-midler og mulige interessekonflikter var det blevet bekræftet, at sidstnævnte efter sin udpegelse som premierminister fortsat kontrollerede Agrofert-koncernen. Da sagsøgeren ikke mente, at dette udsagn var nøjagtigt, og idet selskabet ønskede oplyst, hvilke oplysninger og kilder Parlamentet var i besiddelse af, inden det vedtog beslutningen, indgav selskabet en begæring til Parlamentet om aktindsigt i flere dokumenter ². I sit oprindelige svar af 14. september 2020 identificerede Parlamentet et vist antal dokumenter som værende offentligt tilgængelige og gav afslag på aktindsigt i en skrivelse fra Kommissionen til den tjekkiske premierminister og i Kommissionens endelige revisionsberetning vedrørende funktionen af de forvaltnings- og kontrolsystemer, som Den Tjekkiske Republik havde indført med henblik på at undgå interessekonflikter ³. Som svar på en genfremsat begæring bekræftede Parlamentet ved afgørelse af 15. januar 2021 ⁴ bl.a. sit afslag på aktindsigt i disse to dokumenter på grundlag af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af inspektioner, undersøgelser og revision i forordning nr. 1049/2001 ⁵.

¹ Parlamentets beslutning 2019/2987 (RSP) af 19.6.2020 om genåbning af undersøgelsen af Tjekiets premierminister for misbrug af EU-midler og mulige interessekonflikter (EUT 2021, C 362, s. 37).

² I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

³ Jf. artikel 72-75 og 125 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

⁴ Europa-Parlamentets afgørelse A(2019) 8551 C (D 300153) af 15.1.2021, hvorved Parlamentet gav sagsøgeren afslag på aktindsigt i to dokumenter vedrørende undersøgelsen af Den Tjekkiske Republiks tidligere premierminister for misbrug af EU-midler og mulige interessekonflikter.

⁵ Undtagelsen i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001.

I et søgsmål med påstand om annullation af denne afgørelse **fastslår** Retten for det første, **at sagsøgerens søgsmålsinteresse til prøvelse af Parlamentets afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i Kommissionens endelige revisionsberetning er bortfaldet**, og **frifinder** for det andet **Parlamentet i søgsmålet til prøvelse af afgørelsen om afslag på aktindsigt i Kommissionens skrivelse til den tjekkiske premierminister**.

Retten bemærkninger

Retten undersøger indledningsvis, om sagsøgeren har bevaret sin søgsmålsinteresse efter Kommissionens offentliggørelse af den endelige revisionsberetning, for så vidt som sagsøgerens annullationspåstand vedrører Parlamentets afslag på aktindsigt i den pågældende beretning.

Retten fastslår, **at efter offentliggørelsen af den nævnte beretning havde Parlamentets afslag på aktindsigt i det pågældende dokument ikke længere virkning**, for så vidt som ophavsmanden til dokumentet, nemlig Kommissionen, havde besluttet at gøre dokumentet offentligt tilgængeligt, og **at annullationen af den anfægtede afgørelse**, for så vidt som der hermed blev givet afslag på aktindsigt i den nævnte beretning, **ikke ville have nogen yderligere konsekvenser** i forhold til udbredelsen af dokumentet og **ikke kunne tilføre sagsøgeren en fordel**.

Den omstændighed, at Kommissionen ikke havde offentliggjort den fuldstændige udgave af den endelige revisionsberetning, kan ikke rejse tvivl om disse konstateringer. Retten bemærker nemlig, at en begæring om aktindsigt har den virkning, at dokumentet gøres offentligt tilgængeligt og dermed kun kan føre til offentliggørelse af den offentlige version af det pågældende dokument. Retten bemærker i denne forbindelse, at Kommissionen med henblik på ikke at give offentligheden adgang til visse oplysninger, der var indeholdt i den endelige revisionsberetning, ikke havde støttet sig på undtagelsen i forordning nr. 1049/2001 om beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision, men på kravene om beskyttelse af visse oplysninger, såsom personlige oplysninger eller oplysninger om forretningshemmeligheder. Retten udleder heraf, at annullationen af Parlamentets afslag på aktindsigt i den endelige revisionsberetning på grundlag af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision i forordning nr. 1049/2001 ikke bevirkede, at disse oplysninger blev offentligt tilgængelige, eftersom Parlamentet ikke var ophavsmand til den nævnte beretning og således ikke kunne gå videre end den udbredelse, som Kommissionen, der var ophavsmand til det pågældende dokument, havde tilladt. Som følge af offentliggørelsen af den endelige revisionsberetning havde sagsøgeren dermed opnået den eneste fordel, som selskabets søgsmål kunne have bibragt det.

Retten tilføjer, at den omstændighed, at sagsøgeren havde valgt at anmode Parlamentet om aktindsigt i den endelige revisionsberetning og ikke den institution, der havde udarbejdet revisionsberetningen, ikke kan føre til den antagelse, at Kommissionens offentliggørelse af dette dokument udgjorde en udbredelse foretaget af en »tredjemand«, da det var Kommissionen, som havde udarbejdet beretningen.

Retten fastslår, at **sagsøgerens søgsmålsinteresse i forhold til den anfægtede afgørelse er ophørt**, for så vidt som det var Parlamentet, der havde givet afslag på aktindsigt i den endelige revisionsberetning.

Derefter analyserer Retten påstanden om delvis annullation af den anfægtede afgørelse, for så vidt som Parlamentet havde givet sagsøgeren afslag på aktindsigt i Kommissionens skrivelse.

For det første forkaster Retten det første anbringende om tilsidesættelse af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som Parlamentet ikke har godtgjort, at betingelserne for at afslå aktindsigt i Kommissionens skrivelse var overholdt.

Retten fastslog i denne henseende, at formålet med Kommissionens undersøgelse, nemlig at sikre, at en medlemsstats kontrol- og forvaltningssystemer er i overensstemmelse med EU-retten, i den foreliggende sag ikke var opnået med vedtagelsen af Kommissionens følgebrev. Dette formål kunne nemlig ikke begrænses til en analyse af de systemer, som den berørte medlemsstat havde indført, idet sidstnævntes gennemførelse af Kommissionens

henstillinger i dens revisionsberetning ligeledes udgør en etape af gennemførelsen af undersøgelsens formål. **Den beskyttelse af formålet med undersøgelser, der sikres ved denne undtagelse, blev nemlig ikke afsluttet med vedtagelsen af denne beretning eller med vedtagelsen af opfølgningsskrivelsen**, hvormed Kommissionen sikrede opfølgningen af henstillingerne i den nævnte rapport. I begge tilfælde **blev der indledt en fase i udvekslingen med den pågældende medlemsstat**, hvoraf den ene vedrørte de oprindelige henstillinger og den anden de ikke-opfyldte henstillinger, **hvilke faser udgør en del af de undersøgelser, der er omfattet af denne undtagelse**.

Retten forkaster i øvrigt sagsøgerens argument om, at Parlamentet ikke har godtgjort, at udbredelsen af Kommissionens skrivelse kunne skade undersøgelsen. For det første skulle Parlamentet for at godtgøre forbindelsen mellem Kommissionens skrivelse og den omhandlede revisionsberetning nemlig alene godtgøre, at den pågældende skrivelse indgik i dokumenterne vedrørende den igangværende undersøgelses aktiviteter. For det andet **var den begrundelse, der fremgik af den anfægtede afgørelse, tilstrækkelig til at forklare grunden til, at udbredelsen af Kommissionens skrivelse kunne skade formålet med revisionsundersøgelses aktiviteter**, for så vidt som det, henset til, at den tjekkiske premierminister var direkte involveret, var vigtigt at respektere fortroligheden af dialogen mellem sidstnævnte og Kommissionen.

For det andet forkaster Retten det andet anbringende om, at der ikke var blevet taget hensyn til, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af Kommissionens skrivelse. Det er ganske vist korrekt, at retten til kontradiktion i sig selv er en almen interesse. Den omstændighed, at denne ret i det foreliggende tilfælde manifesterede sig ved sagsøgerens subjektive interesse i at forsvare sig mod Parlamentets alvorlige beskyldninger, indebar imidlertid, at **den interesse, som sagsøgeren havde støttet sig på, ikke var en almen interesse, men en privat interesse, således at sidstnævnte ikke havde påvist, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse, der kunne begrunde udbredelsen af Kommissionens skrivelse**.

BEMÆRKNING: Annullationsøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106

Forbliv online!

